

so by Ssmjelnosz wopokasał naschim Wotzam, a spominał na swoj swjaty Sslub a na tu Pschisahu, kotruž won je pschisahał naschemu Wotzu Habrahamej, so won nam dacz ze, so bychmy wumozeni sruki naschich Nepscheczelow, jemu sluzili bes Bojoszje swoje žiwe Dny, we Sswjatoszi a Prawdoszi, kotraž jemu spodobna je. A ty Džeczatko budžesch Propheta Boha werschneho menowane, pschetož ty predy pojndžesch psched Knesom, so by jeho Pucze pschihotował a Posnacze teho Sboža dał jeho Ludu we Wodawanju jich Njehow, psches tu wutrobnu Ssmjelnosz nascheho Boha, skotrež knam je poladalo to Skhadzenje sWoskoszje, so by swjeczito tym, kiž poczmi a we Sszenu teje Ssmerczje bedža, a nasche Nobi wedł na Schczeschku teho Mjera. To Džeczatko pak roszišche a pošylni so na Duchu, a bjesche we Puszini hacz na ton Džen, dyž won psched Izraelski Lud sšawnje stupicz mjejesche.

Kojždy Kscheszijan dyrbi tu prawu Ursachu wedzić, kotrejež dla my ton dženšnišchi Džen sweczimy, tak so bychmy my tajke luye Wesele nemjeli, kajž ton Sswjet, jako by so Boh ton Knes swjatemu Janej jeno Jydzje, Picža, Njewanja a druheho tehorunja dla dał narodzić. Wono je derje wjerno, ton Jandžel pschpoweda staremu Zachariasej, so so jich wele na tym Narodzi wešelicz budže Luk. 1. Ale to neje tajke Wesele, kajž my Sserbjo po naschej Sšampaschnoszi newužitnje wužiwamy, so my Brjuch pelnimy a šebi derje bycz damy, ale duchomne Wesele, so Jan ton prijni Prijedar bycz dyrbi, kotruž s Porstom na to žonowane Sšymjo pokazowacz, a nam to Sbozje a Njehow Wodaczje sšewicz dyrbi, so nam Boh Krrstusa dla nadny bycz, a schitku Ssmjelnosz wopokaszacz ze.

To je tajke Wesele, kotrež jeno jedyn Džen netraje, a wot kotrehož potom Lowa boli, ale kotrež do Wjecznoszje woštane, a Sbožnosz so bu pschineše. Tajkeho Wesele dla je ton dženšnišchi Džen bes Kscheszijanami sweczeny, so bychy tež Woptanje wot teho dostali, a so Bohu sa jeho Dobrotu dżakowali. Tehodla zemmy my tu Historiju njek psched so wsacz. My zemmy da wopomnicz

To prawe Wesele wjerjazych Kscheszijanow na tym Narodzi swjateho Jana:

I. Kak a czohodla so Kscheszijenjo jeho Naroda sweselicz maju?

II. A so te Ursachi stajkemu Weseļu nam wot Zachariasa we jeho kwalobnym Kyrlišku dale pokazane budža.

I. Tudy pak je to to najprjene, so Boh tu stym Narodom wošebny wulki Džiw czini. Pschetož my slyšchimy, so Nan a Macz tak dolho we Mandželstwi bylaf, a tola žaneho Džeszja plodzital nejstaj, a njek we tych Sjetach staj, so so žaneho Džeczatka wjazy nadžijecz nemožetaj. Pschetož Silža nebjesche niz jeno sazpena, ale tež, kajž ton Jandžel tej Knežni Mariji praji, ryczesche so wot neje, so wona nepłodna je. Tudy czini Boh ton wulki Džiw, a da ji tajkeho Sšyna, kotruž tak wulki je, so Krrstus šam praji, so bes Džeežimi tych Žonskich žadyn wetschi stanyl neje, hacz Jan, Matth. 11.

To da je to, schtož kojždy Kscheszijan wot teho Džeszja wedzić a dženša wufnycz dyrbi: Kak wone dživnje podjate a narodzene je, a kak so druhe Džiwky wjazy podate šu, jako, so ton Jandžel Mebeš te prijene Powjeszje wot tajkeho Sšyna pschineše, so ton Nan Zacharias wonjemi, hacz to Džeczjo Jyžen stare je; so ta Macz jemu to Weno da, a praji: Won dyrbi Jan rjekacz, kotrež Weno wona tola wot žaneho Szloweka slyšchala neje. Potom poezue ton